

med de Pittinger, hvormed han omtalte Mindretallets Forslag, ikke har meent det første af Mindretallets Forslag under Nr. 29, 1. — Det andet Forslag af Mindretallet under Nr. 29, 2 er ligesom det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds, (Tscherning) under Nr. 23, kommet frem i Finantsudvalget saa at sige i det allerførste Øieblik, [hvortil] Finantsudvalget var samlet for at undersøge de Endringsforslag, som kunne stilles til Finantslovens 3die Behandling; og derfor har hverken det nævnte Forslag af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds, eller det under Nr. 29, 2 omtalte Forslag været til Bøtoring i Finantsudvalget. Det er muligt, at Finantsudvalget vilde have sluttet sig til Mindretallets Forslag under Nr. 24, 2, ligesom ogsaa, at det Forslag, der under Nr. 23 er stillet af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds, vilde have opnaaet Majoritet i Udvalget; jeg skal nemlig bemærke, at disse 2 Forslag gaae Side om Side med hinanden, at det ene ikke ubeluffer det andet, hvilket derimod ikke gjælder med Hensyn til det under Nr. 25 af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds stillede Forslag. Jeg er idag i det heldige Tilfælde, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds har taget den ikke behagelige Deel af Arbejdet, nemlig at anvende en betydelig Tid paa at gjenskabe i Thingets Erindring, hvad der er passeret i denne Sag. Jeg har for en stor Deel som Medlem af Thinget og som Medlem af Finantsudvalgene taget Deel i 12 Sessjoners Forhandlinger; for mig stiller hans Fremstilling sig correct i sine historiske Angivelser; jeg har derfor intet Videre i den Henseende at tilføie. Det forekommer mig, og jeg maa indrømme, at den ærede Indenrigsminister, med hvem jeg ikke har havt Keilighed til at conferere om Forslaget, har fremhævet det Samme, at der ved det Forslag, der er stillet under Nr. 29, 2, egentlig er tilveiebragt en noget nyere Tilslutning til Grundlovens Ord, som bleve fremhævede af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds, nemlig at ingen Udgift maa afholdes, som ikke har Hjemmel i Finantsloven. Det er altsaa en fortolkende Udvidelse af Grund-

lovens Ord, at vi betragte Tilføiesbevillingslove og eventuelt Efterbevillingslove som Dele af Finantsloven, thi efter selve Titlen ere de det egentlig ikke, idetmindste ikke formelt; men en større Udvidelse vilde det være at gjøre en hver anden Lov, som medfører Udgifter, ved at tilføie Bevillingsparagraffen til en Deel af Finantsloven. Denne Vej kan man gaae, saa længe der er Enighed mellem begge Thingene og Regjeringen om at benytte den, men naar denne Enighed synes at vilde høre op, enten det nu er paa Grund af en virkelig tilstede værende Meningsforskjellighed, eller det, som den ærede Minister sagde, er en Eftervirkning af en tidligere Meningsforskjellighed — det er ligegyldigt — men naar denne Enighed mellem de 3 Parter er ved at høre op, saa det gjælder for den enkelte Part at vælge imellem enten at fastholde sin tidligere Anskuelse og til det Yderste at stride for den eller ogsaa at gaae ind paa Noget, der under en anden Form kunde tilveiebringe den Enighed, som er ved at vige, saa skal jeg ikke nægte, at jeg ikke kan tiltrøede det af Indenrigsministeren under Nr. 22 stillede Forslag i den Form, hvori det er fremsat, og det af den Grund, som ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds fremhævede, at dets Form i meer end een Retning er altsaa ubestemt. Det af Mindretallet under Nr. 29, 2 stillede Forslag om en Tilføining, saalydende: „Forsaa vidt der i vedkommende Lov er angivet den eller de Conti i Finantsloven, efter hvilke Udgifterne blive at opføre i Regnskabet, eller i fornødent Fald nye Regnskabsconti ere aabnede med Angivelse af en bestemt eller calculatorisk Sum,“ er efter min Anskuelse i Virkeligheden fremkommet for at gjøre Ministerens Forslag mere stillet til at være et Mæglingsforslag. Jeg erindrer ikke bestemt, om der fra begge Thingene i indværende Session er indgaaet til Regjeringen Love, paa hvilke denne Tilføining skalde finde Anvendelse, jeg erindrer det ikke bestemt, men jeg troer det. . . Sa, jeg hører nu af ærede Medlemmer, der sidde her i min Nærhed (Schovelin, S. Hage), at der er en Lov, hvorpaa dette gjælder; jeg maa altsaa indrømme, at den ærede Minister har Ret i, at det vilde fremkalde nogen Vanfærlighed, hvis denne Bestem-